

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Alexandra Krýsla v právní věci žalobce: **A. D.**, zastoupený Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou se sídlem Pod Terebkou 12, Praha 4 – Nusle, proti žalovanému: **Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorát cizinecké policie Praha**, se sídlem Koněvova 188/32, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2009, č. j. CPPH-14562/ČJ-2009-60-KP, ve věci zajištění za účelem předání, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 10. 2009, č. j. 11 Ca 207/2009 – 25, o návrhu na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

Návrh na vydání předběžného opatření **s e z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2009, č. j. CPPH-14562/ČJ-2009-60-KP; tímto rozhodnutím byl stěžovatel zajištěn za účelem předání do Ruské federace podle § 129 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Součástí kasační stížnosti je i návrh na vydání předběžného opatření, jímž by se Policie České republiky jako další účastník řízení zdržela předání, vyhoštění a navrácení (refoulement) stěžovatele do Ruské federace, a to až do doby, než bude Nejvyšším správním soudem rozhodnuto o jeho kasační stížnosti. Tento návrh stěžovatel odůvodnil nutností zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu záležející v jeho deportaci do země původu, kde je vystaven pronásledování. Jen tak může být zamezeno situaci, že by Česká republika porušila svůj závazek zákazu vyhoštění stanovený v čl. 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků (č. 208/1993 Sb.) nebo vycházející z Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.).

Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na vydání předběžného opatření uvedl, že stěžovatel přestal splňovat podmínky pobytu na území České republiky, a proto bylo rozhodnuto o jeho zajištění za účelem předání do Ruské federace s tím, že nyní se čeká na stanovení konkrétního termínu předání v rámci readmisní dohody mezi Evropským společenstvím a Ruskou federací o předávání a zpětném přebírání osob ze dne 19. 4. 2007. Současně žalovaný připomněl, že se stěžovatel na území České republiky zdržoval neoprávněně bez víza a platného cestovního dokladu a na základě těchto skutečností mu bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění na 3 roky podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1, 2 zákona o pobytu cizinců. V rámci toho byl také seznámen se závazným stanoviskem Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (ev. č. ZS11447), které bylo vyžádáno za účelem posouzení důvodu znemožňujícího vycestování cizince do domovského státu. Dle názoru žalovaného tudíž byla v souladu se zákony řádně posuzována otázka návratu stěžovatele do domovského státu.

K dotazu zdejšího soudu učiněnému poté, co mu byla předmětná kasační stížnost předložena dne 29. 1. 2010, pak žalovaný doplnil, že zajištění stěžovatele již bylo ukončeno, neboť dne 31. 12. 2009 byla provedena realizace jeho předání z území České republiky do jeho domovského státu.

Předběžné opatření představuje procesní prostředek, jehož smyslem je zatímni úprava poměrů účastníků podle potřeb konkrétní věci po dobu řízení před správními soudy.

Podle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat. Ustanovení § 120 s. ř. s. ani jiné ustanovení tohoto zákona přitom obecně nevylučuje, aby předběžné opatření vydal i Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti; viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 - 37, publikované pod č. 910/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz.

V citovaném usnesení Nejvyšší správní soud dále uvedl, že vážnou újmu je v případě, že předběžným opatřením má být podle návrhu účastníka - soukromé osoby uložena povinnost správnímu orgánu, nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.

Obecně tedy platí, že při posuzování návrhu na vydání předběžného opatření se Nejvyšší správní soud zabývá tím, zda stěžovateli hrozí vážná újma (ve smyslu výše uvedeného) a zda je pro ni třeba prozatímne upravit poměry účastníků.

V projednávané věci se však Nejvyšší správní soud tím, zda stěžovateli hrozí vážná újma a zda je pro ni třeba prozatímně upravit poměry účastníků, nezabýval, neboť by rozhodoval v čistě hypotetické rovině o zcela nerealizovatelné možnosti. Do poměrů účastníků řízení totiž již bylo zásadním způsobem zasaženo, a to předáním stěžovatele do Ruské federace, ke kterému došlo ještě předtím, než vůbec mohl zdejší soud o návrhu na vydání předběžného opatření rozhodnout.

Za této situace Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že potřeba upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu není dána a návrh stěžovatele na vydání předběžného opatření zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu